

rende bilag orienteret om renteproblemerne og forskudsadministrationen. Det nævnes ikke i notatet, der i øvrigt omtaler de nye regler på grundlag af forslaget i 1976 fra arbejdsgruppen, at rigsrevisionen tog afstand fra nyordningen. Der henvises i notatet til ministeren til »det samarbejde, der var etableret mellem arbejdsdirektoratet og rigsrevisionen, om alternative former for anvisning af forskudsbeløb«.

13. I september 1982 sendte arbejdsdirektoratet efter et møde med bl.a. generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet til arbejdsministeriet et notat om mulighederne for at ændre proceduren til en giroløsning.

Den 8. november 1982 sendte arbejdsdirektoratet sin endelige indstilling i form af et notat om en giroløsning til arbejdsministeriet.

Heri anbefales, at der snarest muligt træffes beslutning om overgang til anvisning af dagpenge m.v. via postgiro, og at alle 3 løsningsmodeller anvendes, således at de enkelte kasser for mulighed for at vælge, samt at ordningen sættes i kraft pr. 1. april 1983.

Et notat fra arbejdsministeriet herom blev den 25. november 1982 sendt til administrationsdepartementet med anmodning om en udtalelse. Administrationsdepartementet forelagde sagen for budgetdepartementet, der kunne tilslutte sig de 3 foreslåede modeller, men samtidig pegede på en mere radikal løsning, »hvorefter forskudsbetalinger afskaffedes. Kasserne skulle så mellemfinansiere udbetalingerne, indtil de refunderedes, og bære udgifterne herved«.

Administrationsdepartementet godkendte ved skrivelse af 22. december 1982 de foreslåede 3 giromodeller, men anbefalede, at man så vidt muligt skulle anvende en af de modeller, som i princippet eliminerede forskud.

Herefter blev sagen og korrespondancen nævnt for arbejdsministeren med indstilling om en giroløsning med anvendelse af den model, der indebar forskud og med ikrafttræden den 1. juli 1983. Arbejdsministeren tiltrådte indstillingen, og resolutionen meddeltes arbejdsdirektoratet ved skrivelse af 20. januar 1983.

Landsarbejdsnævnets arbejdsudvalg blev den 25. januar 1983 orienteret om beslutningen om at gå over til giro. Kassernes repræ-

sentanter i udvalget gav herunder udtryk for modstand mod den nye ordning.

Der blev herefter nedsat en styringsgruppe med henblik på den praktiske tilrettelæggelse. Kasserne var repræsenteret i styringsgruppen, der holdt sit 1. møde den 23. februar 1983.

Under styringsgruppens arbejde gjorde kasserne bl.a. gældende, at der ikke var hjemmel til at pålægge dem en bestemt udbetalingsprocedure.

Den 16. marts 1983 sendte »Privatbanken« et forslag til en alternativ bankløsning til en kontorchef i budgetdepartementet. Arbejdsdirektoratet fik senere genpart heraf. Bankens forslag blev udsendt til styringsgruppens medlemmer.

Ved Arbejdsløhedskassernes Samvirkes årsmøde i begyndelsen af maj måned 1983 vedtoges en resolution, hvori bl.a. protesteredes mod en giroløsning.

Der blev også rettet henvendelse til arbejdsministeriet fra et fagforbund og en fagforening om at undgå en giroløsning.

Arbejdsdirektoratet blev derefter bedt om at undersøge alternative muligheder.

Arbejdsministeriet modtog den 11. maj 1983 et notat herom fra arbejdsdirektoratet. Heri opstilles 3 modeller til en alternativ bankløsning. Det nævnes i den forbindelse, at statens tab herved i forhold til en giroløsning vil være 5-10 mill. kr.

Den 27. maj 1983 orienterede arbejdsdirektoratet ministeriet om, at en giroløsning først ville kunne træde i kraft pr. 1. oktober 1983.

Et notat udarbejdet i arbejdsministeriet byggende på en bankløsning sendtes den 24. maj 1983 ved underhåndsbrev til departementschefen i budgetdepartementet.

I budgetdepartementet udarbejdedes et notat herom, som indeholdt kritik af den skitserede bankløsning, og som anbefalede, at kasserne selv skulle mellemfinansiere udbetalinger, indtil refusion kunne fås. Arbejdsministeriets departementschef blev telefonisk den 30. maj 1983 orienteret af budgetdepartementets departementschef om, at en refusionsordning ville være det mest hensigtsmæssige, men at en anden ordning i øvrigt ikke måtte belaste statskassen med mere end nogle få millioner, højst 5.